

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 040011 24 Uvp
Sarajevo, 24.07.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednika vijeća, Krkeljaš Milorada i Milosavljević-Jančić Nevenke, kao članova vijeća, te Kovač Jasmine, kao zapisničara, u sporu tužitelja Javno preduzeće „Željeznice Federacije BiH“ d.o.o. Sarajevo, ulica Musala br. 2, protiv akta broj: 07-27-2-1462/2021 od 07.10.2021. godine, tužene Federalne uprave za geodetske, imovinsko-pravne poslove Sarajevo, u upravnoj stvari izmjene pravosnažnog rješenja u postupku eksproprijacije, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenog protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 040011 21 U od 11.03.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 24.07.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 040011 21 U od 11.03.2024. godine, odbaćena je tužba protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog načelnika - Službe za imovinsko-pravne poslove, geodetske poslove i katastar Općine Ilijaš, broj: 06/1-27-1060/2021 od 06.08.2021. godine, kojim je odbijen zahtjev JP Željeznice Federacije BiH d.o.o. Sarajevo za mijenjanje pravomoćnog rješenja te službe, broj: 06/1-31-2394/13 VF od 19.08.2013. godine, kao neosnovan.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku, te povrede Zakona o eksproprijaciji F BiH. U zahtjevu osporava pravilnost provedenog postupka eksproprijacije od strane Općine Ilijaš, odnosno da je u postupku potpune eksproprijacije parcele označene kao kč.... k.o. SP D.V. postupano suprotno odredbama Zakona o eksproprijaciji i da je rješenje o eksproprijaciji broj: 06/1-31-2394/13 V.F. od 19.08.2013. godine doneseno suprotno materijalnim propisima, odnosno da je tačkom V. dispozitiva tog rješenja pogrešno odlučeno da tužitelju kao ranijem vlasniku predmetnog zemljišta na pripada pravo na naknadu te je stoga zatražio izmjenu rješenja u tom dijelu a kao argumentaciju za to pozvao se na praksu Grada Zenice kada je postupano u sličnom predmetu broj: 12-31-1433/14-4, te ukazuje na odredbu člana 12. tog Zakona o eksproprijaciji F BiH. tvrdi da je opštinski organ postupao u skraćenom postupku, obzirom da je propušteno da se tužitelju dostavi odluka o utvrđenju javnog interesa za izgradnju pristupnog puta industrijskoj zoni „L.“ I., pa u tome vidi povrede materijalnog prava zbog čega je i zatražio da se pravosnažno rješenje od 19.08.2013. godine izmijeni u tački V dispozitiva, te da tužitelju kao ranijem vlasniku eksproprijisane parcele pripada pravo na naknadu. Smatra da osporeno rješenje tuženog nije

pravilno kada je istim odbijena žalba izjavljena na rješenje prvostepenog organa i da je postupljeno površno i paušalno, da je dato obrazloženje nerazumljivo u suštinskom smislu, jer da se ključne rečenice ne mogu dovesti u vezu, pa zbog svega izloženog traži da se preispita pobijano i osporeno rješenje u pogledu povrede odredaba Zakona o upravnom postupku, Zakona o upravnom sporu i Zakona o eksproprijaciji F BiH.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi navodi da ostaje kod navoda iz osporenog rješenja, da je u svemu pravilan i zakonit akt u konkretnoj upravnoj stvari.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijanog rješenja u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u skladu s odredbom iz člana 45. Zakona o upravnim sporovima (Sl. novine FBiH broj 9/05), u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijanog rješenja i stanju spisa predmeta, proizlazi da je prvostepeni organ Služba za imovinsko-pravne poslove, geodetske poslove i katastar Općine Ilijaš, rješavajući po zahtjevu tužitelja od 27.05.2021. godine za izmjenu pravosnažnog rješenja o eksproprijaciji nekretnina tog organa broj: 06/1-31-2394/13 V.F. od 19.08.2013. godine, odnosno tačke V dispozitiva, odbila takav zahtjev rješenjem broj: 06/1-27-1060/2021 od 06.08.2021. godine s pozivom na član 262. Zakona o upravnom postupku uz obrazloženje da je postupak eksproprijacije pravilno proveden, da je pravilno primijenjeno materijalno pravo u pogledu naknade i da je pravilno odlučeno da ranijem vlasniku ne pripada pravo na naknadu u skladu sa odredbom člana 12. stav 3. Zakona o eksproprijaciji. Tim pravosnažnim rješenjem Službe za imovinsko-pravne poslove, geodetske poslove i katastar Općine Ilijaš broj:06/1-31-2394/13 V.F. od 19.08.2013. godine, za koje tužitelj traži da se izmjeni, usvojen je prijedlog Pravobranilaštva Kantona Sarajevo da se u korist Općine Ilijaš u svrhu izgradnje pristupnog puta industrijskoj zoni „L.“ I. potpuno eksproprišu nekretnine označene kao k.č. br. 3224/2 željeznička pruga u površini od 51 m² upisana u zk. Ulošku br. 235 K.O. SP D.V. sa upisanim nosiocem prava vlasništva- državna svojina i pravom raspolaganja u korist JP Željeznice Federacije FBiH, koja po novom premjeru odgovara parceli k.č. 1916./2 K.O.I.G. , gdje je tačkom V dispozitiva odlučeno da ranijem vlasniku ne pripada pravo na naknadu za eksproprijsano zemljiše. Tuženi organ rješavajući po žalbi tužitelja osporenim rješenjem od 07.10. 2021. godine odbija istu uz obrazloženje da prvostepeni organ nije ni trebao donostiti rješenje nego već da je mogao (diskreciono pravo) samo obavijesti podnosioca da nisu ispunjeni uslovi za izmjenu rješenja shodno zakonu, ali da suštinski nije pogriješio kada je odbio zahtjev rješenjem umjesto da je samo podnosioca zahtjeva obavjestio da nema uslova za izmjenu rješenja od 19.08.2013. godine donesenog u postupku eksproprijacije, jer nisu ispunjeni uslovi iz člana 262. Zakona o upravnom postupku (Sl. novine FBiH broj: 2/98,48/99 i 61/22). Prvostepeni sud je odbacio tužbu pobijanim rješenjem našavši da ne postoje zakonske pretpostavke za vođenje upravnog spora, jer se ne radi o aktu koji može biti predmet upravnog spora, cijeneći da je prvostepeni organ pogrešno postupio kada je u konkretnom predmetu donio rješenje od 06.08.2021. godine, kojim se odbija zahtjev JP Željeznice Federacije BiH d.o.o. Sarajevo za izmjenu pravomoćnog rješenja te službe, broj: 06/1-31-2394/13 VF, kao neosnovan, jer da je članom 262. stav 2. Zakona o upravnom postupku propisano da se pod uvjetima iz stava 1. ovog člana, a na zahtjev stranke, može ukinuti ili izmijeniti i pravomoćno rješenje koje je nepovoljno po stranku, a ako organ utvrdi da nema potrebe da se rješenje ukinu ili izmijeni, dužan je da o tome obavijesti stranku, pa u konkretnom i kada je donijeta odluka u formi rješenja isto nema karakter upravnog akta protiv kojeg se može izjaviti žalba ili pokrenuti upravni spor.

Odredbom iz člana 1. Zakona o upravnim sporovima, je propisano da sudovi u upravnim sporovima odlučuju o zakonitosti akata kojima organi uprave i službe za upravu u općini i gradu, odnosno privredna i druga društva, ustanove i druga pravna lica koja imaju javna ovlaštenja, rješavaju o pravima i obavezama pojedinaca i pravnih lica u pojedinačnim upravnim stvarima. Prema odredbama iz članova 4. i 8. Zakona o upravnim sporovima, upravni spor se može voditi samo protiv upravnog akta, a upravni akt, u smislu tog zakona, je akt kojim organ uprave ili upravna ustanova Federacije ili kantona, gradonačelnik, općinski načelnik, gradske ili općinske službe, kao i institucije koje imaju javna ovlaštenja, u vršenju tih ovlaštenja rješavaju o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari.

Kako je članom 262. stav 2. Zakona o upravnom postupku (Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/98, 48/99 i 61/22) propisano da se pod uvjetima iz stava 1. ovog člana, a na zahtjev stranke, može ukinuti ili izmijeniti i pravomoćno rješenje koje je nepovoljno po stranku, to znači da poštujući pravosnažnost rješenja za koje se traži izmjena, zakonodavac ne priznaje stranci pravo da o njenom zahtjevu bude uvijek odlučeno rješenjem. Zahtjev se naime pravno tretira kao obična predstava, povodom koje se ne donosi nova odluka, to je i po shvatanju ovog suda prvostepeni sud pravilno zaključio, da jedino kada organ nađe da pravosnažno rješenje treba mijenjati zbog nepravilne primjene materijalnog prava odlučuje o tome. Međutim, ukoliko pak organ smatra da rješenje treba da ostane o tome samo obavještava stranku, a takav je slučaj u konkretnom, te takvo obavještenje u smislu člana 262. stav 2. Zakona nema karakter rješenja upravne stvari, odnosno upravnog akta u smislu člana 4. i 8. Zakona o upravnim sporovima.

Stoga i rješenje Službe za imovinsko-pravne poslove, geodetske poslove i katastar Općine Ilijaš, broj: 06/1-27-1060/2021 od 06.08.2021. godine koje je doneseno primjenom odredbe iz člana 262. stav 2. Zakona o upravnom postupku, kojim je odbijen zahtjev za izmjenu rješenja o eksproprijaciji, nije upravni akt u smislu člana 8. Zakona o upravnim sporovima, pa se pobijano rješenje prvostepenog suda ukazuje valjanim i na zakonu zasnovanim, čime se suprotne tvrdnje iz zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke ukazuju neosnovanim.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je navode zahtjeva za vanredno preispitivanje cijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Jasmina Kovač, s.r.

Predsjednik vijeća
Edina Danilović, s.r.